

DECRET 37/2024, de 6 de febrer, sobre avaluació i certificació de coneixements de llengua general de català.

DOGC núm. 9097, 08/02/2024

TEXT PUBLICAT

Vigència 09/02/2024 -

Preàmbul

L'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, en l'article 6, que el català és la llengua pròpia de Catalunya i que n'és llengua oficial. Així mateix, l'article 143.1 de l'Estatut disposa que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de llengua pròpia, que inclou, en tot cas, la determinació de l'abast, els usos i els efectes jurídics de la seva oficialitat, i també la normalització lingüística del català. Al seu torn, els articles 32 i 33 de l'Estatut regulen els drets i els deures lingüístics de les persones, estableixen que cap ciutadà ni ciutadana no es pot veure discriminat per raons lingüístiques i reconeix el dret d'opció lingüística en les relacions amb les institucions, les organitzacions i les administracions públiques a Catalunya. L'article 34 de l'Estatut estableix que totes les persones tenen dret a ésser ateses oralment i per escrit en la llengua oficial que elegeixin en llur condició d'usuàries o consumidores de béns, productes i serveis. L'article 50 de l'Estatut disposa que els poders públics han de protegir el català en tots els àmbits i sectors, i n'han de fomentar l'ús, la difusió i el coneixement.

Per tal de garantir els drets lingüístics de la ciutadania pel que fa a la llengua catalana com a oficial i pròpia de Catalunya, el Govern de la Generalitat ha d'establir els mecanismes i les condicions que permetin que la llengua arribi a la plena normalitat, així com facilitar-ne l'ús de manera que el dret d'opció lingüística dels ciutadans i les ciutadanes sigui efectiu en tots els àmbits.

L'exclusió de l'ensenyament de la llengua catalana de l'escola, iniciada amb la Reial cèdula de 23 de juny de 1768, va perdurar fins a la promulgació del Reial decret 2092/1978, també de 23 de juny, sense altres excepcions que els períodes curts en què la Mancomunitat de Catalunya primer i la Generalitat republicana després van poder organitzar l'ensenyament.

L'absència del català en els currículums escolars feia necessari, un cop reconeguda l'oficialitat de la llengua pròpia del país, l'establiment d'un sistema d'avaluació del coneixement de llengua dels ciutadans i de les ciutadanes que ho sol·licitessin, amb independència del seu nivell d'estudis. Per això, l'any 1934 la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya va crear el Tribunal Permanent de Català, presidit per Pompeu Fabra, el qual, un cop recuperada l'autonomia, va ser novament constituït com a Junta Permanent de Català, adscrita a la Direcció General de Política Lingüística per l'Ordre del conseller

de Cultura i Mitjans de Comunicació de 17 de juliol de 1981.

La Llei 7/1983, de 18 d'abril, de normalització lingüística a Catalunya, va establir que no es podia expedir el certificat de grau de l'ensenyament general bàsic a cap alumne o alumna que, havent començat aquest ensenyament després de publicar la llei, no acredités en acabar-lo un coneixement suficient del català i del castellà, i n'establia les excepcions convenients. Aquestes previsions legislatives han estat incorporades a l'article 21 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, que disposa que tots els infants, qualsevol que sigui llur llengua habitual en iniciar l'ensenyament, han de poder utilitzar normalment i correctament les dues llengües oficials al final de l'educació obligatòria.

Tot i això, l'existència d'un sector encara important de la ciutadania que es va veure impedit legalment d'aprendre el català a l'escola, la condició oberta de la societat catalana, a la qual s'incorporen constantment persones que no l'han pogut estudiar en els seus llocs d'origen, l'increment de la mobilitat laboral i acadèmica dels ciutadans i de les ciutadanes de la Unió Europea en el context de la integració, i l'augment de la immigració procedent d'altres països, fan necessari mantenir un sistema d'avaluació del coneixement del català de la població adulta que voluntàriament desitgi acreditar-lo.

El Decret 152/2001, de 29 de maig, sobre avaluació i certificació de coneixements de català, va regular els certificats que acrediten de manera oficial el coneixement del català per part de la població adulta amb independència de l'ensenyament reglat de la llengua. Els certificats es fan correspondre amb els nivells de competència del Marc comú de referència per a l'aprenentatge i l'avaluació de llengües modernes del Consell d'Europa. El Decret esmentat va ser modificat pel Decret 3/2014, de 7 de gener; pel Decret 3/2006, de 17 de gener; pel Decret 386/2004, de 21 de setembre, i per la disposició addicional segona del Decret 52/2003, de 20 de febrer, pel qual s'atribueix a l'Institut Ramon Llull la competència sobre l'avaluació i la certificació del coneixement del català com a segona llengua fora del domini lingüístic.

L'experiència acumulada en l'avaluació de coneixements lingüístics aconsella establir una nova regulació de les proves per a l'obtenció dels certificats, per tal de dotar-les d'un marc jurídic cert que, alhora, permeti adequar-ne l'estructura als canvis sociolingüístics que es puguin esdevenir a Catalunya en el decurs dels anys. Alhora, s'aprofita l'oportunitat per incloure en un text únic el decret que regula l'avaluació i la certificació de coneixements de català, i els altres textos que el modifiquen, i per adequar les denominacions dels òrgans competents per executar la norma a l'estructura organitzativa de cada moment.

D'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, les disposicions d'aquest Decret estan justificades per disposar d'un mecanisme més àgil per adaptar l'estructura de les proves als canvis sociolingüístics que es vagin produint.

D'acord amb el principi de proporcionalitat, les mesures que s'hi incorporen contenen la regulació imprescindible per permetre que els ciutadans i les ciutadanes tinguin coneixement de les competències lingüístiques que han d'acreditar per obtenir els certificats de coneixement de català i atendre, així, la necessitat que s'ha de cobrir amb aquesta norma.

La potestat reglamentària s'exerceix de manera coherent amb la resta de l'ordenament jurídic i en facilita la comprensió, atenent el principi de seguretat jurídica, amb la finalitat de disposar d'un marc normatiu estable, predictable, integrat, clar i de certesa.

En compliment del principi de transparència, s'ha possibilitat l'accés senzill, universal i actualitzat a la tramitació d'aquesta disposició i als documents que en conformen l'expedient a través del Portal de Transparència. La participació en l'elaboració del projecte s'ha dut a terme mitjançant els tràmits de consulta pública prèvia, d'informació pública i d'audiència. Així mateix, s'han sol·licitat els informes preceptius corresponents.

Finalment, en aplicació del principi d'eficiència, aquest Decret no crea càrregues administratives noves per a la ciutadania, diferents de les regulades en el Decret vigent que es deroga, i permet disposar d'un marc normatiu coherent i adequat per avaluar i certificar els coneixements de català.

Per tant, la regulació que conté aquest Decret respecta els principis de bona regulació que conté l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i l'article 62 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Per tot això, atès l'article 37.1 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística;

A proposta de la consellera de Cultura, d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article 1

Objecte

L'objecte d'aquest Decret és regular els certificats de coneixement de català i les proves per obtenir-los, al marge dels estudis reglats de català.

Aquest Decret no és d'aplicació als certificats de coneixements de català que expedeix l'Institut Ramon Llull ni a les proves per obtenir-los dins l'àmbit de les seves competències.

Article 2

Àmbit

Poden prendre part en les proves per a l'obtenció dels certificats que regula aquest Decret les persones que tinguin setze anys o més en el moment de realitzar-les, de qualsevol nacionalitat, que vulguin acreditar el seu coneixement de català al marge dels estudis reglats.

Article 3

Competència

1. Correspon al departament de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de política lingüística, mitjançant la unitat orgànica competent, convocar i administrar les proves, i expedir els certificats que regula aquest Decret.

2. La unitat orgànica competent en matèria de política lingüística ha de vetllar perquè les proves que regula aquest Decret siguin adequades a la funció social que compleixen d'acord amb la realitat sociolingüística de cada moment, els criteris pedagògics, l'evolució del sistema educatiu, el respecte a la normativa de l'Institut d'Estudis Catalans, els avenços de la lingüística catalana i els criteris d'avaluació de llengües que apliquin organismes reconeguts a altres llengües europees. També ha de vetllar perquè

les proves garanteixin la coordinació convenient amb les dels organismes encarregats de l'avaluació de coneixements de català dels altres països de parla catalana.

Article 4

Certificats de coneixements de llengua general

Els certificats de coneixements de llengua general són els següents:

a) Certificat de nivell bàsic (A2)

Les competències lingüístiques comunicatives que acredita es corresponen amb les del nivell A2 del Marc europeu comú de referència per a les llengües. Acredita un domini de l'ús de la llengua general que permet a la persona que n'és usuària dur a terme tasques senzilles i habituals en situacions simples de comunicació pròpies de la vida quotidiana.

b) Certificat de nivell elemental (B1)

Les competències lingüístiques comunicatives que acredita es corresponen amb les del nivell B1 del Marc europeu comú de referència per a les llengües. Acredita un domini de l'ús de la llengua general que permet a la persona que n'és usuària desenvolupar-se amb efectivitat i autonomia en la majoria de les situacions quotidianes de comunicació, usant estructures bàsiques.

c) Certificat de nivell intermedi (B2)

Les competències lingüístiques comunicatives que acredita es corresponen amb les del nivell B2 del Marc europeu comú de referència per a les llengües. Acredita un domini de l'ús de la llengua general que permet a la persona que n'és usuària afrontar satisfactòriament un ampli ventall de situacions de comunicació amb un cert grau d'independència lingüística, així com un grau suficient de recursos lingüístics per expressar-se amb seguretat, flexibilitat, fluïdesa i correcció.

d) Certificat de nivell de suficiència (C1)

Les competències lingüístiques comunicatives que acredita es corresponen amb les del nivell C1 del Marc europeu comú de referència per a les llengües. Acredita un domini de l'ús de la llengua general, en la varietat estàndard, que permet a la persona que n'és usuària comunicar-se amb adequació i correcció en situacions comunicatives dels àmbits social i laboral que requereixen l'ús d'un llenguatge mitjanament formal o formal.

e) Certificat de nivell superior (C2)

Les competències lingüístiques comunicatives que acredita es corresponen amb les pròpies del nivell C2 del Marc europeu comú de referència per a les llengües. Acredita la capacitat de la persona usuària de la llengua per expressar-se amb espontaneïtat, flexibilitat, complexitat, fluïdesa i correcció, així com per produir un discurs, oral o escrit, adequat a la persona destinatària, a la finalitat comunicativa i al registre que exigeix la situació, i també per entendre i crear una àmplia gamma de textos llargs i complexos rellevants i representatius dels àmbits acadèmic i laboral.

Article 5

Convocatòria de les proves

1. Les proves per a l'obtenció dels certificats de coneixement de català són convocades anualment per la persona titular de la unitat orgànica competent en matèria de política lingüística per mitjà d'una

resolució que es publica en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. Les convocatòries han d'indicar:

- a) Els certificats objecte de convocatòria.
- b) Les dates de les proves escrites i les localitats on es realitzaran. Cal establir una convocatòria anual per a cada certificat.
- c) Les dates, els terminis i els llocs, i també els llocs web, d'inscripció i pagament.
- d) La documentació acreditativa que, si s'escau, cal adjuntar a la sol·licitud.
- e) El termini i les condicions per presentar sol·licituds d'atenció especial.
- f) L'import de les taxes, i les situacions que donen dret a bonificacions i exempcions.
- g) Les dates i els llocs, i també els llocs web, de publicació de resultats i el procediment de revisió d'examen.
- h) La composició del tribunal de cada certificat.
- i) L'estructura de les proves d'avaluació.

3. La convocatòria de les proves corresponents a l'obtenció de cadascun dels certificats s'ha de fer de manera que no coincideixin temporalment entre elles, amb una distribució territorial raonable dels llocs on s'administren.

4. La persona titular de la unitat orgànica competent en matèria de política lingüística pot efectuar convocatòries de proves extraordinàries en dates i localitats no establertes en el calendari de les resolucions anuals, que han de complir els requisits que estableixen els apartats precedents.

Article 6

Requisits per a la inscripció en les proves

Per presentar-se a les proves que regula aquest Decret, no s'exigeix cap requisit acadèmic.

Article 7

Competències lingüístiques avaluables en les proves

La descripció del nivell de coneixements i ús de llengua corresponent a la prova de cada un dels certificats és la que figura a l'annex d'aquest Decret.

Article 8

Tribunals

1. En les convocatòries de les proves per a l'obtenció dels certificats a què fa referència l'article 4, s'ha de nomenar un tribunal per a cada certificat, integrat, almenys, per un president o presidenta, un secretari o secretària i dos vocals designats per la persona titular de la unitat orgànica competent en matèria de política lingüística entre persones professionals de l'avaluació de coneixements de català. La composició del tribunal ha de garantir el principi de representació paritària de dones i homes regulat a l'article 12.1 de la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, d'acord amb la definició establerta a l'article 2.i) de la mateixa llei.

2. Les funcions dels tribunals són les següents:

- a) Elaborar, organitzar, administrar, corregir i valorar les proves.
- b) Proposar a la persona titular de la unitat orgànica competent en matèria de política lingüística el

nomenament d'auxiliars per a l'administració de les proves.

c) Aprovar els resultats.

d) Informar sobre els recursos administratius que es presentin contra les qualificacions.

3. Contra les decisions dels tribunals es pot interposar recurs d'alçada davant la persona titular de la unitat orgànica competent en matèria de política lingüística.

4. Per a l'elaboració, l'organització, l'administració i la correcció de les proves, els tribunals fan servir els recursos humans i materials de la unitat orgànica competent en matèria de política lingüística, i poden també recórrer a personal col·laborador, que han de ser professionals de la llengua catalana, els quals actuen sempre sota la direcció dels tribunals i d'acord amb els criteris establerts per aquests tribunals.

Article 9

Expedició i registre de certificats

1. La persona titular de la unitat orgànica competent en matèria de política lingüística expedeix els certificats a les persones que han superat les proves corresponents. Aquests certificats incorporen senyals de seguretat i d'autenticitat i es numeren mitjançant sèries alfanumèriques.

2. La unitat orgànica competent en matèria de política lingüística porta el Registre de certificats de coneixements de català, que té caràcter administratiu, en el qual s'inscriuen les dades estrictament identificatives de les persones que els han obtingut i la identificació alfanumèrica dels certificats.

Disposició addicional

Els certificats que expedeix l'Institut Ramon Llull tenen, a tots els efectes, la mateixa validesa i eficàcia que els que regula aquest Decret.

Disposició transitòria

Els certificats expedits a partir de 1981 per la Junta Permanent de Català, adscrita a la Direcció General de Política Lingüística, i els certificats expedits a partir de 1991 per la Direcció General de Política Lingüística sota la denominació de Certificat Internacional de Català, conserven tota la seva validesa i queden incorporats d'ofici al Registre a què fa referència l'article 9.

Disposició derogatòria

Queden derogades les disposicions següents:

a) Decret 152/2001, de 29 de maig, sobre avaluació i certificació de coneixements de català.

b) Disposició addicional segona del Decret 52/2003, de 20 de febrer, pel qual s'atribueix a l'Institut Ramon Llull la competència sobre l'avaluació i la certificació del coneixement del català com a segona llengua fora del domini lingüístic.

c) Decret 386/2004, de 21 de setembre, pel qual es modifica el Decret 152/2001, de 29 de maig, sobre avaluació i certificació de coneixements de català.

d) Decret 3/2006, de 17 de gener, pel qual es modifica el Decret 152/2001, de 29 de maig, sobre avaluació i certificació de coneixements de català.

e) Decret 3/2014, de 7 de gener, pel qual es modifica el Decret 152/2001, de 29 de maig, sobre avaluació i certificació de coneixements de català.

Disposició final primera

Per ordre de la persona titular del departament competent en matèria de política lingüística, en el termini de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Decret s'han d'establir, d'acord amb la normativa vigent, els títols, els diplomes i els certificats que són considerats equivalents als que regula aquest Decret, sens perjudici de l'establert en la disposició addicional.

Disposició final segona

Aquest decret entra en vigor l'endemà de ser publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 6 de febrer de 2024

Pere Aragonès i Garcia
President de la Generalitat de Catalunya

Natàlia Garriga Ibáñez
Consellera de Cultura

Competències lingüístiques avaluables en les proves per a l'obtenció dels certificats de coneixements de llengua general de català

Certificat de nivell bàsic (A2)

La persona que s'examina ha de demostrar que:

- a) Pot entendre la idea principal i extreure la informació essencial de textos orals breus i senzills produïts en situacions quotidianes de comunicació corrents i previsibles. Pot identificar els temes de les converses entre parlants nadius, sempre que siguin propers a la seva experiència i que el discurs s'articuli amb claredat.
- b) Pot entendre el sentit global i identificar la informació més rellevant de textos escrits breus i simples d'ús corrent, i de notícies i articles breus de diari sobre fets quotidians que continguin vocabulari freqüent i habitual.
- c) Pot comunicar-se en situacions corrents i previsibles que requereixin intercanvis senzills i directes d'informació.
- d) Pot demanar i donar informació, descriure, explicar alguna cosa i expressar una preferència sobre temes corrents relacionats amb la seva experiència personal o el seu entorn, o sobre temes coneguts i habituals, usant un repertori lingüístic bàsic.
- e) Pot emplenar formularis, escriure notes i missatges i textos curts i senzills relatius a necessitats immediates o sobre temes d'interès personal, amb un vocabulari i estructures bàsiques.

Certificat de nivell elemental (B1)

La persona que s'examina ha de demostrar que:

- a) Pot entendre converses quotidianes articulades a través d'un discurs clar i textos dels mitjans de

comunicació sobre temes no complexos de caràcter general. Pot entendre informació específica en intercanvis produïts en situacions pròpies de la vida quotidiana.

b) Pot entendre la informació principal i els punts significatius de textos escrits de caràcter informatiu, divulgatiu i d'opinió, no complexos lingüísticament, sobre temes de caràcter general o d'interès personal. Pot localitzar la informació necessària en diversos textos breus i senzills i entendre-la per poder resoldre una necessitat concreta.

c) Pot participar en converses amb una certa seguretat sobre temes que li són familiars o relacionats amb els seus interessos per intercanviar informació o expressar una opinió.

d) Pot explotar un repertori elemental de llenguatge i d'estratègies per contribuir a mantenir una conversa i per afrontar situacions poc habituals, com ara formular una queixa o una reclamació.

e) Pot escriure textos senzills sobre temes coneguts o d'interès personal per donar notícies o expressar les seves opinions, usant les estructures bàsiques de la llengua.

Certificat de nivell intermedi (B2)

La persona que s'examina ha de demostrar que:

a) Pot entendre textos orals d'extensió diversa, en registre col·loquial o de formalitat mitjana, i extreure'n el sentit general, la informació principal i els detalls concrets, així com deduir significats no explícits.

b) Pot entendre un ventall ampli de textos escrits llargs i d'una certa complexitat, de tipus informatiu, divulgatiu i argumentatiu sobre temes actuals o del seu interès. Pot comprendre'n el contingut informatiu i l'estructura organitzativa, identificar la intenció i l'actitud de l'autor, i distingir les idees principals de les secundàries.

c) Pot interactuar amb espontaneïtat amb altres parlants i contribuir al desenvolupament de la conversa.

d) Pot parlar sobre una gran varietat de temes de caràcter general o d'interès personal, i exposar els seus punts de vista i argumentar-los de manera clara amb els exemples i els detalls pertinents. Disposa d'un ventall suficient d'estructures lingüístiques de certa complexitat que li permeten expressar-se de manera fluida i amb una correcció acceptable.

e) Pot escriure textos de diversos tipus, no especialitzats, en un registre informal i mitjanament formal. Pot demanar i donar informació, descriure, narrar, argumentar i discutir els seus punts de vista, comentar els dels altres i expressar diferents graus d'emoció, amb adequació i coherència acceptables.

Certificat de nivell de suficiència (C1)

La persona que s'examina ha de demostrar que:

a) Pot comprendre comunicacions orals formals i informals, i reconèixer la intenció del discurs, fins i tot en interaccions no ordenades, amb superposicions, ironies i jocs de paraules. Pot identificar les parts del discurs, i discernir entre les idees principals i les secundàries, seleccionar-les i resumir-les.

b) Pot entendre textos complexos i diversos, valorar-los, sintetitzar-los, integrar-los i adaptar-los coherentment a un tipus de text nou, a una estructura determinada, un destinatari, una funció comunicativa i un registre.

c) Pot expressar-se amb fluïdesa i espontaneïtat, gairebé sense esforç, i identificar senyals que indiquen

quan cal cedir la paraula i quan cal intervenir, entendre el significat no evident darrere el to i l'entonació, i gestionar amb cortesia el curs d'una conversa.

d) Pot interpretar informació de manera crítica, distingir entre fets i opinions, mostrar l'acord o el desacord amb una opinió i argumentar una postura de manera convincent amb un estil adequat al context, als destinataris i a la funció comunicativa.

e) Pot produir textos escrits clars, estructurats, coherents i cohesionats, ajustant el nivell de formalitat per adequar-se al context, usant un repertori lingüístic notable i una bona correcció lingüística.

Certificat de nivell superior (C2)

La persona que s'examina ha de demostrar que:

a) Pot interpretar la informació de manera crítica amb un grau d'implicació adequat.

b) Pot entendre textos complexos, interpretar-los de manera crítica, resumir-ne la informació i, alhora, transferir-los i integrar-los coherentment a un nou tipus de text, tant oral com escrit.

c) Pot comunicar-se en un registre formal i amb els trets característics de la varietat estàndard: bon ús dels elements de cohesió i coherència, repertori lingüístic ampli, claredat, fluïdesa, correcció lingüística, control del vocabulari i precisió.

d) Pot exposar, demostrar, il·lustrar i argumentar de manera fonamentada i amb persuasió. Pot argumentar i mostrar l'acord o el desacord amb una tesi justificada, i pot presentar arguments sòlids, sense contradiccions ni informacions supèrflues o innecessàries, amb un estil adequat al context, a les persones destinatàries i a la funció comunicativa.

e) Pot produir textos escrits en contextos compromesos, delicats o exigents, assumint els riscos d'una actuació crítica o de denúncia i utilitzant un llenguatge respectuós.

Afectacions actives (5)

Deroga el DECRET 3/2014, de 7 de gener, pel qual es modifica el Decret 152/2001, de 29 de maig, sobre avaluació i certificació de coneixements de català.

Deroga el DECRET 3/2006, de 17 de gener, pel qual es modifica el Decret 152/2001, de 29 de maig, sobre avaluació i certificació de coneixements de català.

Deroga el DECRET 386/2004, de 21 de setembre, pel qual es modifica el Decret 152/2001, de 29 de maig, sobre avaluació i certificació de coneixements de català.

Deroga la disposició addicional segona, del DECRET 52/2003, de 20 de febrer, pel qual s'atribueix a l'Institut Ramon Llull la competència sobre l'avaluació i certificació del coneixement del català com a segona llengua fora del domini lingüístic.

Deroga el DECRET 152/2001, de 29 de maig, sobre avaluació i certificació de coneixements de català.

Consideracions legals

Els textos consolidats (o versions actualitzades) de les normes que ofereix el Portal Jurídic de Catalunya no tenen caràcter oficial.

Enllaç a aquesta versió

<https://portaljuridic.gencat.cat/ca/document-del-pjur/?documentId=978020&language=ca&validity=2015481&traceability=03>